

SÜREK Alevilik – Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi, Sayı 5, 2025

E-ISSN: 3023-5529

Editörlerden

Saygıdeğer bilim insanları, değerli araştırmacılar ve kıymetli okurlar;

2023 yılından itibaren yılda iki sayı (Haziran–Aralık) olmak üzere düzenli ve kesintisiz bir yayın politikasıyla akademik yayın hayatını sürdüren SÜREK Alevilik-Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi, kısa sürede Alevilik-Bektaşilik ve kültür çalışmaları alanında dikkat çeken bir konuma ulaşmış; ulusal ve uluslararası alan indekslerinde taranmaya başlanarak akademik görünürlüğünü giderek artırmıştır. Henüz beşinci sayısıyla yayıncılık faaliyetini sürdürmesine rağmen dergimize gösterilen yoğun ilgi, doğru bir yayın çizgisi benimsediğimizi göstermesi bakımından bizleri son derece memnun etmektedir.

Dergimizin bugüne kadar ulaştığı bu noktada, katkı sunan yazarlarımıza, bilimsel değerlendirme sürecini titizlikle yürüten hakemlerimize ve yayınlarımızı takip eden değerli okurlarımıza içten teşekkürlerimizi sunarız. Sizlerin desteğiyle önümüzdeki sayılarda daha güçlü, nitelikli ve kapsamlı çalışmalarla akademik yolculuğumuzu sürdürmeyi hedeflemekteyiz. Bu doğrultuda dergimizin hem ulusal hem de uluslararası akademik alandaki bilinirliğini artırmak ve alan yazınına daha etkin katkılar sunabilmek amacıyla editöryal ve bilimsel çalışmalarımızı büyük bir özenle devam ettirmekteyiz. Dergimizin uluslararası indekslerde daha geniş bir yer edinmesi ve akademik niteliğinin sürekli olarak geliştirilmesi için her türlü görüş, öneri ve eleştiriye açık olduğumuzu özellikle belirtmek isteriz.

SÜREK Alevilik-Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi, önceki sayılarında olduğu gibi beşinci sayısında da Alevilik-Bektaşilik ve kültür araştırmaları alanında bilim dünyasına ve literatüre katkı sunmayı amaçlayan özgün ve nitelikli çalışmalara yer vermektedir. Bu sayı kapsamında,

alanında yetkin araştırmacılar tarafından kaleme alınmış altı araştırma makalesi ile literatürü değerlendirmeye yönelik iki kitap kritiği okuyucularla buluşturulmuştur.

Dergimizin bu sayısının ilk makalesi Prof. Dr. Mehmet Ersal tarafından kaleme alınan “*Ocakları Aleviliğin Temel Kaynaklarından Biri Olarak Görmek Neyi Değiştirir?*” adlı makale oluşturmaktadır. Ersal bu makalesinde, Alevi inanç sistemini anlamada “*ocak*” kavramının merkezi önemine dikkat çekmektedir. Alevilik üzerine yapılan erken dönem çalışmaların çoğunun metin merkezli olduğu, bu nedenle inanç sisteminin temel kurucu ve yaşatıcı unsuru olan Alevi ocaklarını yeterince dikkate almadığı vurgulanmaktadır. Farklı disiplinlerin Aleviliği kendi yöntemleriyle ele alması literatüre katkı sağlamış olsa da birçok temel sorunun cevapsız kalmasına yol açmıştır. Çalışma, Alevi inanç sisteminin sağlıklı biçimde anlaşılabilmesi için ocakların merkeze alınması gerektiğini savunmakta; ocak ile ritüel, repertuar, etnisite, hiyerarşi, sözlü tarih ve göç arasındaki ilişkilerin yeniden analiz edilmesinin araştırmacıya sağlayacağı katkıları saha verileri ve literatür değerlendirmeleriyle ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Dr. Öğrencisi Arife Aslı Demirci ve Doç. Dr. Nilüfer Öztürk Aykaç’ın kaleme aldığı “*Bir Yaşam Biçimi Olarak Yörükçülük (Karaman Örneği)*” başlıklı makale, bu sayısının ikinci araştırma makalesidir. Çalışma, Karaman’da yaşayan yerleşik Yörüklerin konargöçer yaşam deneyimlerini etnisite ve kültür bağlamında incelemektedir. Sarıkeçili, Boynuinceli ve Karamanlı Yörüklerden oluşan yedi katılımcıyla yapılan derinlemesine görüşmeler ve katılımlı gözlemler yoluyla elde edilen veriler analiz edilmiştir. Çalışmanın kuramsal çerçevesi, Barth, Eriksen, Fenton ve Bauman’ın etnisite ve kültür yaklaşımlarına dayanmaktadır. Yörüklerin tarihsel kökenleri, Osmanlı ve Selçuklu dönemlerindeki rolleri ile iskân politikaları ele alınmış; Karaman’daki Yörüklerin kültürel pratikleri, geçiş ritüelleri, üretim ve ekonomi ilişkileri, toplumsal cinsiyet rolleri, evlilik örgütlenmeleri ve kimlik algıları değerlendirilmiştir. Araştırma, Yörük kültürünün günümüzde etnisiteyi şekillendiren dinamik bir yapı sergilediğini ortaya koymaktadır.

Dr. Öğrencisi Gizem Sena Keskin ve Doç. Dr. Eda Güneş tarafından kaleme alınan bu sayısının üçüncü makalesi olan “*Lokmadan Muhabbet Sofrasına: Alevi-Bektaşî Mutfak Kültürünün Ritüel ve Kimlik Bağlamında İncelenmesi*” adlı çalışma, Eskişehir’de yaşayan Alevi bireylerin mutfak kültürünü inanç, ritüel, gelenek ve toplumsal yaşam bağlamında incelemektedir. Yarı yapılandırılmış görüşmelerle elde edilen bulgular, Alevi mutfak kültürünün yalnızca beslenmeye yönelik bir pratik olmadığını; dinî ritüelleri, manevi değerleri ve kolektif kimliği yansıtan önemli bir kültürel alan olduğunu ortaya koymaktadır. Lokma geleneği, cem erkânları, Hızır ve Muharrem oruçları, aşure ve kurban paylaşımı gibi uygulamalar, inancın mutfak pratiklerine doğrudan yansımaları göstermektedir. Ayrıca sofrada, toplu yemek yeme, sade ve helal gıdaya verilen önem, bu

kültürün dinî ve toplumsal yönlerini belirleyen temel unsurlar arasındadır. Sonuç olarak Alevi mutfak kültürü, korunması gereken bir kültürel miras olmasının yanı sıra toplumsal dayanışmayı güçlendiren bir araç niteliği taşımaktadır.

Dr. Hıdır Temel tarafından kaleme alınan bu sayısının dördüncü makalesi olan “*Alevî Erkânında Şah İsmail (Hubyar Ocağı Örneği)*” adlı çalışmada, Şah İsmail’in, 16. yüzyılda devlet adamı, tarikat şeyhi ve şair kimliklerini bir arada taşıyan; Aleviliğin edebi ve düşünsel boyutunu zirveye ulaştıran çok yönlü bir şahsiyet olduğu söylenmiştir. Azerbaycan’da olumlu biçimde anılmasına karşın, Osmanlı ve İran resmî tarih yazımında ideolojik ve mezhepsel nedenlerle hak ettiği yeri bulamamış; günümüz Türkiye ve İran tarihçiliği de bu yaklaşımı büyük ölçüde sürdürmüştür. Şah İsmail’in mirası hem resmî tarih anlayışlarında hem de Alevi topluluklar içinde çoğu zaman tarihsel bağlamından kopararak kullanılmaktadır. Buna rağmen Şah İsmail, Alevi erkânlarında vazgeçilmez bir yere sahip olup Anadolu, Balkanlar ve diğer coğrafyalardaki Alevi topluluklar tarafından yüzyıllardır yaşatılmaktadır. Çalışma, Şah İsmail’in Alevi erkânlarındaki konumunu Hubyar Ocağı örneği üzerinden, fenomenolojik bir yaklaşımla ele almayı amaçlamaktadır.

Dr. Emel Şimşek tarafından kaleme alınan bu sayının beşinci makalesi olan “*Kadın Folklorunun İnşası Çerçevesinde Bir Alevi Kadın Ceminin [Bacılar Cemi] İncelenmesi*” adlı çalışma, kadın folkloru alanındaki araştırmaların Türkiye’de giderek arttığını ve kadınların folklor çalışmalarında birincil kaynak kişi olarak ele alınmasının önemini vurgulamaktadır. Alevi kadınlarına özgü bir cem versiyonu olan ve “*bacılar cemi*” olarak adlandırılan cem, kadın folkloru bağlamında incelenmiştir. Adana’nın Tufanbeyli ilçesine bağlı Evcî Köyü’nde halen gerçekleştirilen bu cem, geçmişte dul kadınlar arasında yapılırken günümüzde yol ehli Alevi kadınlar tarafından sürdürülmektedir. Bacılar ceminde haberleşme, cem başlangıcı, dolu paylaşımı, deyiş çağırma, semah, lokma hizmeti ve cemden dağılma gibi aşamalar yer almaktadır. Bu süreçte kadınlar planlayıcı, hizmet edici, ritüelleri icra edici ve kültürel aktarımı sağlayıcı roller üstlenmektedir. Peyik, mürebbi, güvender, pervane, sakkacı, şemsi ve lokmacı gibi hizmetlerin kadınlar tarafından yürütülmesi, Alevi kadınlarının cem pratiğindeki etkin konumunu göstermektedir. Sonuç olarak bacılar cemi, Alevi kadınlarının güçlü bir cem bilincine sahip olduğunu ve Alevi sözlü kültürünün önemli taşıyıcıları olduğunu ortaya koymaktadır.

Dr. Öğrencisi Burak Karabulut tarafından yazılan “*Kültür Felsefesi Perspektifinden Ahmed Yesevî Düşüncesinde Evrensel-Millî Sentezi*” adlı çalışma, Herder ve Dilthey’in görüşleri çerçevesinde, millî kimliğin evrensel değerlere ulaşmada bir engel değil, bir araç olduğunu Hoca Ahmed Yesevî örneği üzerinden ortaya koymaktadır. Yesevî’nin, İslam’ın evrensel mesajını Türkçeyi, yerel kültürel

unsurları ve “*Alperen*” ideali gibi sembolleri kullanarak yaydığı gösterilmektedir. Sonuç olarak, evrensel değerlerin millî bir form aracılığıyla anlam kazanabileceği ve Yesevî’nin bu yönüyle sadece bir mutasavvıf değil, evrensele millî kökler üzerinden ulaşılabilceğini kanıtlayan bir kültür filozofu olduğu vurgulanmaktadır.

Alevilik-Bektaşilik gibi belirli ve tematik bir alanda üretilen akademik çalışmaların tanıtılması, bu çalışmaların kapsamı ve içeriği hakkında bilim dünyasının bilgilendirilmesi, ayrıca eserlerin güçlü ve geliştirilmesi gereken yönlerinin nesnel bir biçimde ortaya konulması, alanın sağlıklı biçimde gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır. Kitap ve benzeri akademik yayınların eleştirel bir bakışla değerlendirilmesi, hem araştırmacılar arasında bilimsel etkileşimi artırmakta hem de ilgili çalışmaların daha geniş bir dolaşıma girmesine katkı sunmaktadır.

Bu anlayış doğrultusunda dergimizin ilgili sayısında, Alevilik-Bektaşilik alanında kaleme alınmış iki önemli eserin kitap kritiğine yer verilmiştir. Söz konusu kritikler, yalnızca eserlerin tanıtımını yapmakla sınırlı kalmayıp; yöntem, içerik, kuramsal yaklaşım ve literatüre katkı düzeyleri açısından kapsamlı bir değerlendirme sunmayı amaçlamaktadır. Böylece okuyucuların, incelenen çalışmalar hakkında bütüncül bir perspektif edinmeleri ve alan yazınındaki güncel tartışmaları daha yakından takip edebilmeleri hedeflenmiştir. Bu bağlamda dergimizin bu sayısında tanıtımı yapılan 2 kitap kritiği, akademik üretimin değerlendirilmesi ve dolaşımının artırılması yönündeki yayın politikamızın önemli bir parçasını teşkil etmektedir.

Arş. Gör. İsmail Sefa Bitirmiş tarafından kaleme alınan ilk kitap kritiği Cengiz Gündoğdu’nun eseri olan “*Hacı bektâş-ı Velî-Öğretisi ve Takipçileri Hakkında Metodik Yeni Bir Yaklaşım*” adlı çalışmadır. Eserde, tarihî, menkıbevî ve güncel kaynaklar karşılaştırmalı ve bütüncül bir yaklaşımla kullanılarak Hacı Bektaş Velî ve Bektaşilik farklı bir perspektiften incelenmiştir. Hacı Bektaş Velî’nin düşünce sistemi “*Hacı Bektaş paradigması*” olarak tanımlanmış ve bu paradigma Thomas S. Kuhn’un paradigmatik değişim modeli çerçevesinde analiz edilmiştir. Sevgi, hoşgörü ve toplumsal barış temelli kâmil insan ve ideal toplum anlayışına vurgu yapan eser, Bektaşilik araştırmalarına metodolojik katkı sunan önemli bir başvuru kaynağı niteliğindedir.

Melisa Öztürk’ün kritiğini yaptığı ve dergimizin bu sayısındaki ikinci kitap kritiği ise Fulya Soylu Bağçeci ve Mine Şenol Atıcı eseri olan “*Kentleşen Alevilik Değişen Cem Ritüelleri ve Müzik*” adlı çalışma oluşturmaktadır. Fulya Soylu Bağçeci ve Mine Şenol Atıcı’nın Kentleşen Alevilik: Değişen Cem Ritüelleri ve Müzik adlı eseri, kentleşme ve modernleşmenin Alevi inancı ve müzik geleneği üzerindeki etkilerini Mersin Cemevi örneği üzerinden ele almaktadır. Etnografik ve nitel yöntemlerle yapılan çalışma, cem ritüelleri ve müziğin kent ortamında ibadet merkezli yapısından uzaklaşıp kültürel ve toplumsal birliktelik işlevi kazandığını ortaya koymaktadır. Eserde Aleviliğin

tarihsel süreci, inanç–müzik ilişkisi, deyişler, zâkirlik, semah ve toplumsal cinsiyet gibi unsurların kentleşmeyle birlikte geçirdiği dönüşüm analiz edilmektedir.

Editörlüğünü üstlendiğimiz SÜREK Alevilik – Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi, Hacı Bektaş Veli Araştırma ve Uygulama Enstitüsü’nün kurumsal desteği ve farklı disiplinlerden birçok araştırmacının değerli katkılarıyla, yayın hayatının üçüncü yılında beşinci sayısıyla siz değerli okuyucularla buluşmanın mutluluğunu yaşamaktadır. Kısa sürede akademik alanda kendine özgü bir yer edinen dergimiz, Alevilik-Bektaşilik ve kültür araştırmaları alanında nitelikli, özgün ve tematik çalışmaları bir araya getirmeyi temel yayın politikası olarak sürdürmektedir.

Bu sayının hazırlanmasında emeği geçen alan editörlerimize; özgün araştırmalarını bizlerle paylaşarak dergimizin bilimsel niteliğine katkı sunan değerli yazarlarımıza; titiz değerlendirmeleriyle akademik hakemlik sürecini yürüten kıymetli hakemlerimize ve yayınlarımızı ilgiyle takip eden siz değerli okuyucularımıza içten teşekkürlerimizi sunarız. Bunun yanı sıra derginin akademik ve dilsel niteliğinin yükseltilmesinde önemli katkılar sağlayan Türkçe dil editörümüz Dr. Öğr. Üyesi Deva Özder ve Dr. Öğr. Üyesi Halil Karabulut’a; editoryal süreçte büyük bir özveriyle görev alan alan editörlerimiz Prof. Dr. Metin Ziya Köse, Dr. Öğr. Üyesi Ebru Kılıç, Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Yusuf Çelik ve Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Bayrakdarlara; editör yardımcılarımız Arş. Gör. Güllü Işık ve Arş. Gör. Mehmet Bozkurt’a; yayın kurulu üyelerimize; teknik destek ve sekreteryaya hizmetlerini yürüten doktora öğrencisi Ceylan Erzincan’a ve son okuma süreçlerinde katkı sunan yüksek lisans öğrencisi Aliğa İşçitürk’e teşekkür etmeyi bir borç biliriz.

Alevilik-Bektaşilik alanında disiplinlerarası yaklaşımlarla üretilen özgün ve tematik çalışmalarla, önümüzdeki sayılarda da akademik camia ile yeniden buluşmayı temenni ediyor; dergimizin bilimsel üretime katkısının artarak devam etmesini diliyoruz.

Baş Editör Doç. Dr. İlgar BAHARLU

Editör Dr. Öğr. Üyesi Erdem AKIN

Editör Dr. Öğr. Üyesi Mibriban ARTAN OK

31.12.2025 / Nevşehir

SÜREK Alevilik – Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi

SUREK Journal of Alevism – Bektasism and Cultural Studies, Issue 5, 2025

E-ISSN: 3023-5529

Editor's Letter

Distinguished scholars, esteemed researchers, and valued readers;

SUREK Journal of Alevism-Bektashism and Cultural Studies, which has maintained a regular and uninterrupted publication policy with two issues per year (June-December) since 2023, has quickly reached a prominent position in the field of Alevism-Bektashism and culture studies; it has begun to be indexed in national and international databases, steadily increasing its academic visibility. Although it is only in its fifth issue, the intense interest shown in our journal is extremely gratifying, as it demonstrates that we have adopted a sound publishing approach. We extend our sincere thanks to our contributing authors, our reviewers who meticulously conduct the scientific evaluation process, and our valued readers who follow our publications. With your support, we aim to continue our academic journey with stronger, higher-quality, and more comprehensive studies in future issues. In line with this, we are diligently continuing our editorial and scientific work to increase the national and international academic recognition of our journal and to make more effective contributions to the literature in the field. We would like to emphasize that we are open to all kinds of opinions, suggestions, and criticisms in order to gain a wider place in international indexes for our journal and to continuously improve its academic quality.

SUREK Journal of Alevism-Bektashism and Cultural Studies, as in its previous issues, includes original and high-quality studies in its fifth issue that aim to contribute to the scientific world and literature in the field of Alevism-Bektashism and culture studies. This issue includes six research articles written by competent researchers in the field, as well as two book reviews evaluating the literature.

The first article in this issue of our journal is “*What Changes in Viewing Ocaks as One of the Fundamental Sources of Alevism?*” written by Prof. Mehmet Ersal. In this article, Ersal draws attention to the central importance of the concept of “*Ocak*” in understanding the Alevi belief system. He emphasizes that most early studies on Alevism were text-centered, and therefore did not adequately consider the Alevi ocaks, which are the fundamental founding and sustaining elements of the belief system. Although different disciplines have contributed to the literature by addressing Alevism with their own methods, this has led to many fundamental questions remaining unanswered. This study argues that hearths should be at the center for a healthy understanding of the Alevi belief system; it aims to reveal the contributions that a re-analysis of the relationships between hearths and ritual, repertoire, ethnicity, hierarchy, oral history, and migration will provide to the researcher, through field data and literature reviews.

PhD. Arife Aslı Demirci and Assoc. Prof. Nilüfer Öztürk Aykaç’s article, “*Yörük Life as an Way of Life (The Karaman Example)*,” is the second research article in this issue. The study examines the nomadic lifestyle experiences of settled Yörüks living in Karaman within the context of ethnicity and culture. Data obtained through in-depth interviews and participatory observations with seven participants from the Sarıkeçili, Boynuinceli, and Karaman Yörük communities were analyzed. The theoretical framework of the study is based on the approaches to ethnicity and culture developed by Barth, Eriksen, Fenton, and Bauman. The historical origins of the Yörüks, their roles during the Ottoman and Seljuk periods, and settlement policies are discussed; the cultural practices, transition rituals, production and economic relations, gender roles, marriage organizations, and identity perceptions of the Yörüks in Karaman are evaluated. The research reveals that Yörük culture exhibits a dynamic structure that shapes ethnicity today.

This third article in this issue, titled “*From Lokma to the Table of Fellowship: An Examination of Alevi-Bektaşî Culinary Culture in the Context of Ritual and Identity*” authored by PhD. Gizem Sena Keskin and Assoc. Prof. Eda Güneş, examines the culinary culture of Alevi individuals living in Eskişehir within the context of faith, ritual, tradition, and social life. Findings obtained through semi-structured interviews reveal that Alevi culinary culture is not merely a practice focused on nutrition; it is a significant cultural space reflecting religious rituals, spiritual values, and collective identity. Practices such as the lokma tradition, cem ceremonies, Hızır and Muharrem fasts, aşure (a type of sweet pudding), and the sharing of sacrificial offerings demonstrate the direct reflection of faith in culinary practices. Furthermore, table etiquette, communal eating, and the importance given to simple and halal food are among the fundamental elements defining the religious and social aspects

of this culture. In conclusion, Alevi culinary culture is not only a cultural heritage that needs to be preserved but also a tool that strengthens social solidarity.

In this fourth article of this issue, titled "*Shah Ismail in Alevi Rites (The Hubyar Order Example)*", authored by PhD. Hidir Temel, Shah Ismail is described as a multifaceted figure who, in the 16th century, embodied the identities of statesman, Sufi sheikh, and poet, bringing the literary and intellectual dimensions of Alevism to its peak. Despite being remembered positively in Azerbaijan, he has not received the recognition he deserves in official Ottoman and Iranian historiography due to ideological and sectarian reasons; and contemporary Turkish and Iranian historiography has largely continued this approach. Shah Ismail's legacy is often used out of context, both in official historical narratives and within Alevi communities. Nevertheless, Shah Ismail holds an indispensable place in Alevi rituals and has been preserved for centuries by Alevi communities in Anatolia, the Balkans, and other regions. This study aims to examine Shah Ismail's position in Alevi rituals through a phenomenological approach, using the Hubyar Order as an example.

The fifth article in this issue, titled "*An Examination of an Alevi Women's Cem [Bacilar Cem] within the Framework of the Construction of Women's Folklore*" authored by PhD. Emel Şimşek, highlights the increasing research in women's folklore in Turkey and emphasizes the importance of considering women as primary sources in folklore studies. The cem, a version specific to Alevi women and known as the "*bacilar cem*" has been examined within the context of women's folklore. Currently performed in Evci Village, Tufanbeyli district of Adana, this cem was traditionally held among widowed women but is now continued by Alevi women who are considered spiritual leaders. The bacilar cem includes stages such as communication, the beginning of the ceremony, sharing of food, singing of hymns, semah (ritual dance), serving of food, and dispersal. In this process, women assume roles as planners, servants, performers of rituals, and providers of cultural transmission. The fact that services such as messenger, tutor, caretaker, custodian, water carrier, sunshade, and food provider are performed by women demonstrates the active position of Alevi women in cem practices. Consequently, the "*sisters cem*" reveals that Alevi women possess a strong sense of cem consciousness and are important carriers of Alevi oral culture.

The study "*The Universal-National Synthesis in Ahmed Yesevi's Thought from a Cultural Philosophy Perspective*", written by PhD. Burak Karabulut, demonstrates, within the framework of Herder and Dilthey's views, that national identity is not an obstacle but a means to achieving universal values, using the example of Hoca Ahmed Yesevi. It shows that Yesevi spread the universal message of Islam using the Turkish language, local cultural elements, and symbols such as the "*Alperen*" ideal.

In conclusion, it is emphasized that universal values can gain meaning through a national form, and that Yesevi, in this respect, was not only a mystic but also a cultural philosopher who proved that universality can be reached through national roots.

Introducing academic studies produced in a specific and thematic field such as Alevism-Bektashism, informing the scientific community about the scope and content of these studies, and objectively presenting the strengths and areas for improvement of these works are of great importance for the healthy development of the field. Critically evaluating books and similar academic publications both increases scientific interaction among researchers and contributes to the wider dissemination of relevant studies. In line with this understanding, this issue of our journal features book reviews of two important works written in the field of Alevism-Bektashism. These reviews aim not only to introduce the works but also to provide a comprehensive evaluation in terms of methodology, content, theoretical approach, and contribution to the literature. Thus, the goal is for readers to gain a holistic perspective on the studies examined and to follow current discussions in the field more closely. In this context, the two book reviews introduced in this issue of our journal constitute an important part of our publication policy aimed at evaluating and increasing the dissemination of academic production.

The first book review in this issue, written by Research Assistant İsmail Sefa Bitirmiş, is Cengiz Gündoğdu's work entitled *"Hacı Bektas Veli-A New Methodological Approach to His Teachings and Followers."* In this work, historical, anecdotal, and contemporary sources are used in a comparative and holistic manner to examine Hacı Bektas Veli and Bektashism from a different perspective. Hacı Bektas Veli's thought system is defined as the *"Hacı Bektaş paradigm"*, and this paradigm is analyzed within the framework of Thomas S. Kuhn's paradigmatic shift model. Emphasizing the concept of the perfect human being and the ideal society based on love, tolerance, and social peace, the work is an important reference source that provides a methodological contribution to Bektashism research.

The second book review in this issue of our journal, reviewed by Melisa Öztürk, is the work entitled *"Urbanizing Alevism: Changing Cem Rituals and Music"* by Fulya Soylu Bağçeci and Mine Şenol Atıcı. Fulya Soylu Bağçeci and Mine Şenol Atıcı's work, *"Urbanized Alevism: Changing Cem Rituals and Music,"* examines the effects of urbanization and modernization on Alevi faith and musical tradition through the example of the Mersin Cemevi (Alevi place of worship). Using ethnographic and qualitative methods, the study reveals that cem rituals and music have moved away from their worship-centered nature in the urban environment, acquiring a function of cultural and social unity. The work analyzes the transformation of elements such as the historical process of Alevism, the

relationship between faith and music, deyiş (religious songs), zâkirlik (religious chanting), semah (ritual dance), and gender roles in the context of urbanization.

The SÜREK Journal of Alevism-Bektashism and Culture Studies, which we edit, is pleased to present its fifth issue in its third year of publication, thanks to the institutional support of the Hacı Bektas Veli Research and Application Institute and the valuable contributions of many researchers from different disciplines. Having quickly established a unique place for itself in the academic field, our journal continues to prioritize bringing together high-quality, original, and thematic studies in the field of Alevism-Bektashism and culture research.

We extend our sincere thanks to our field editors who contributed to the preparation of this issue; to our esteemed authors who shared their original research with us, contributing to the scientific quality of our journal; to our valuable reviewers who conducted the academic peer-review process with their meticulous evaluations; and to our valued readers who follow our publications with interest. In addition, we express our gratitude to our Turkish language editors, PhD. Deva Özder and PhD. Halil Karabulut for their significant contributions to raising the academic and linguistic quality of the journal; and to our field editors, Prof. Metin Ziya Köse, Asst. Prof. Ebru Kılıç, Asst. Prof. Mehmet Yusuf Çelik and Asst. Prof. Tuğba Bayrakdarlar to our assistant editors, Research Assistants Güllü Işık and Mehmet Bozkurt; to our editorial board members; to doctoral student Ceylan Erzincan, who provided technical support and secretarial services; and to master's student Aliğa İşçitürk, who contributed to the final proofreading process.

We hope to reconnect with the academic community in future issues with original and thematic studies produced through interdisciplinary approaches in the field of Alevism-Bektashism; and we wish for the journal's contribution to scientific production to continue to grow.

Editor in Chief *Doç. Dr. İlgar BAHARLU*

Editor Asst. *Dr. Öğr. Üyesi Erdem AKIN*

Editor Asst. *Dr. Öğr. Üyesi Mibriban ARTAN OK*

31.12.2025 / Nevşehir

SUREK Journal of Alevism – Bektasism and Cultural Studies